

*Acum suntem
noi anticii*

ANTOLOGIA
GENERAȚIEI '90 DE

RĂZVAN ȚUPA
ȘI
ADRIAN CIUBOTARU

Fotografii de ANDREI MORARU

CARTIER

ANDREI MORARU s-a născut în 15 noiembrie 1992 la Cahul, Republica Moldova. A studiat fotografia și imaginea de film la Academia de Arte din Chișinău (2011–2015), clasa lui Nicolae Pojoga. A lucrat la filme documentare: *Cine iubește și lasă*, regie Victor Galușca (2016), *100 mobile*, regie Max Ciorbă (2016), și *Sunt țigani mai fericiți*, regie Sergiu Sile (2014). Din 2016, lucrează pentru Radio Europa Liberă Moldova.

Cuprins

Despre autorii antologiei	7
Sex, religie și reconfigurare a metafizicilor poetice. Reorientări ale Generației '90 din poezia românească de pe malul drept al Prutului	11
Basarabeni și nouăzecismul	17
<i>Manifestul Fracturismului</i> de Marius Ianuș și Dumitru Crudu	27
Activarea resurselor	35
ION CHICHERE	37
micul dejun	38
Pancarte	38
Nylon	39
Ordonanța	40
ION MONORAN	41
(Mă simt pătruns de o bucurie ciudată)	42
* * * [În toate poemele mele]	43
dragă poezie	44
(Singurătatea m-a făcut mare)	45
(Am întâlnit o femeie)	45
(Când nu-ți mai rămâne altceva de făcut)	46
GHEORGHE IOVA	47
Luna	48
1 April 1994	48
Călare pe mușcătură	49
așa	49
dragostea să-mi sprijine cu mâna	50

IOAN ES. POP	51
[am și eu o afacere pe lumea asta:]	52
[suntem doar produsul spaimei și al îmbuibării,]	53
trebuie să ne despărțim	54
[nu știu ce la apucat pe tatăl meu să-njuge boii la car]	55
După socotelile mele,	56
Mere crude	58
MIHAIL VAKULOVSKI	61
dans	62
*** [Homer știa că încrederea în soartă...]	63
Basm popular	64
bine...	65
*** [„Îți crește fiul, fiule” zice tata]	65
tablou	66
poemul redus la semnătură	67
știu ce-ai făcut astă viață	68
Canonul insurgent	71
DANIEL BĂNULESCU	73
Te vei stafidi vei fi un fruct exotic	74
Te rog fii cuminte am să te sărut puțin am să te omor și-am să plec	75
Epilogul baladei lui Daniel Bănulescu	77
Balada morții omorâte cu un singur bobârnac	78
LUCIAN VASILESCU	79
*** [soarele apunea răsucind...]	80
*** [în țara mea e o veșnică primăvară...]	80
SAVIANA STĂNESCU	83
Crescătoria de cruci	84
Suflata pe masă	85

Vârsta cozilor	87
Joc de artificii	88
Dina-gospodina	89
*** [povești-mi povești-mi...]	90
RUXANDRA CESEREANU	93
scara (36 de cuțite)	94
păsări de noapte	95
Cretina deliciilor	96
MIHAIL GĂLĂȚANU	99
Stau la rând să primesc un trup nou	100
Sunt glonțul morții mele	100
Eu, când învii, învii bine	101
RODICA DRAGHINESCU	103
Privirea nu prinde chiar tot	104
Dragă națiune română,	105
Batista cu armistițiu (efect de zid I)	108
Eu vin eu plec eu vin eu plec (efect de zid II)	110
FLOAREA ȚUȚUIANU	115
Zippo	116
Monitor going to sleep	117
Frica	117
Amanta anului 2000	118
Îngerul decăzut	119
IULIAN FRUNTAȘU	121
*** [imi spunea luna este ochiul...]	122
Poemul inimii	123
An ouverture to a love story	124
*** [Are să vină încet rumegând...]	124
Cel mai lasciv poem	125
Țara mea	126

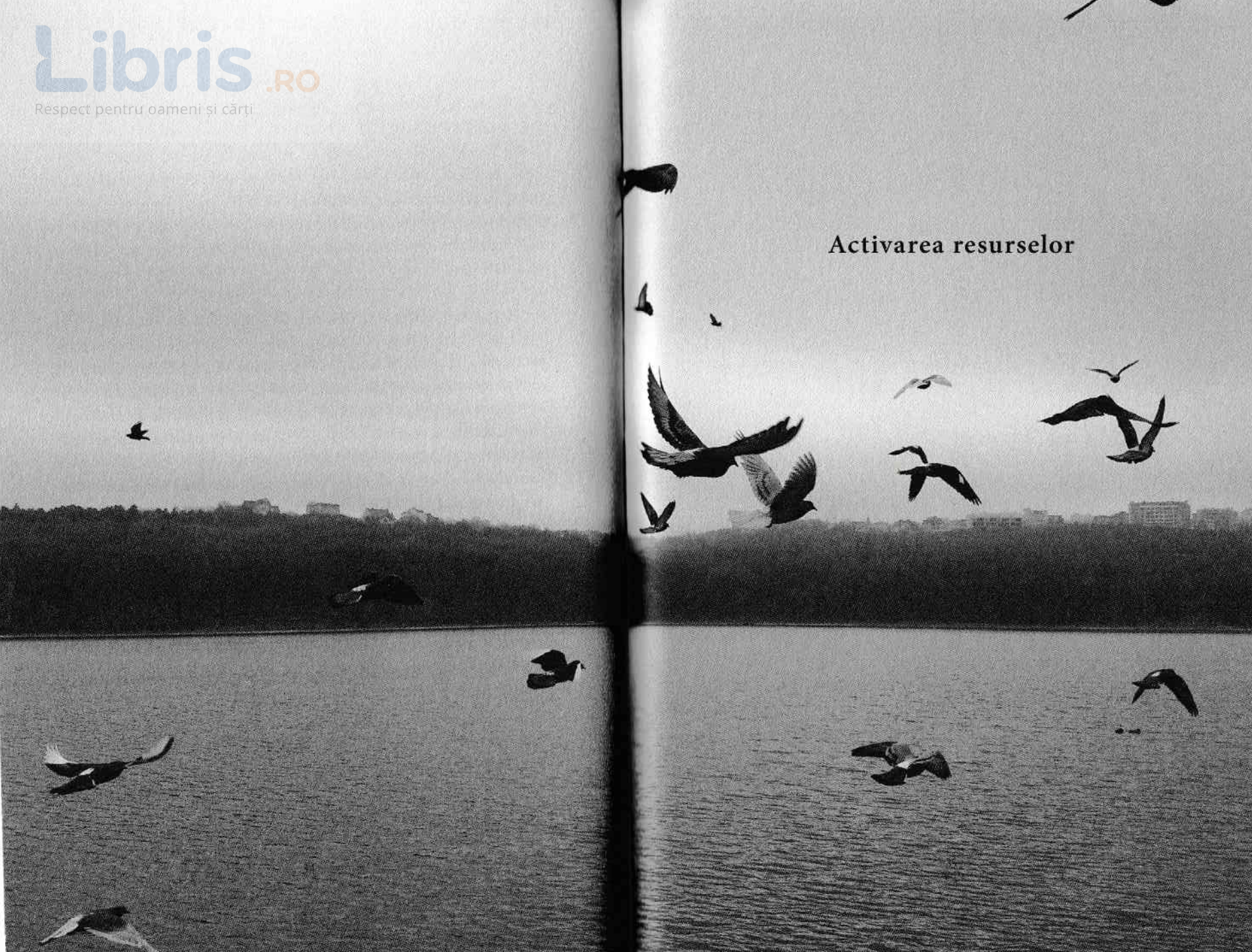
CRISTIAN POPESCU	129
Domnule cititor,	130
„Trebuiau să poarte un nume”	133
Telefonul din colțul străzii	135
Poem vorbit I	136
Vineri	137
ȘTEFAN BAȘTOVOI	139
Dumnezeu a venit	140
Mireasa	141
La marginea somnului	142
Cea care nu mai este frumoasă	142
Ciocănitorea	143
Tandrețe cecenă	144
IUSTIN PANȚA	145
Astăzi nu se fumează	146
Vizita	147
Lucruri simple	148
Profiluri negociate	151
ROBERT ȘERBAN	153
Ce se poate și ce nu	154
O pisică paradoxală	155
Să mă prezint puțin	156
MARIUS OPREA	157
Pauză de respirație	158
Muncă și frig	158
HORIA HRISTOV	161
Cu tine	162
*** [pe Dumnezeu și-l închipuiau...]	162
*** [el nu avea]	163
*** [da eram poet]	164
*** [cioara își lua zborul...]	164

CAIUS DOBRESCU	165
O femeie tânără spune	166
Adormită, aplecată peste lighean	167
Odă liberei întreprinderi	168
ANDREI BODIU	171
Lalele acoperite de praf	172
Jail-house rock	172
Fața lui de maior SS	173
Poezia sau viața	174
ANCA MIZUMSCHI	175
Calendar ortodox	176
Îmbrăcați de sărbătoare	177
VASILE BAGHIU	179
Străinul	180
RADU SERGIU RUBA	187
Martorul	188
Visul	190
Ochiul dintre sprâncene	191
HORIA GÂRBEA	197
ce-ar fi să scriu	198
Corex	199
FEVRONIA NOVAC	201
Natură moartă	202
Poetul nebun al Chinei	203
PAUL VINICIUS	205
un om un prieten un frate	206
într-o zi	207
fetei de la aprozar	208
AURA CHRISTI	213
„Aici te așteaptă Dumnezeu”	214
Septembrie	215

SIMONA POPESCU	217
My life	218
Efeb cu cypridium	221
Allegria	224
Am nevoie de încurajare	224
Numai eu cu nimenea	225
Avem nevoie de un erou	226
ANA RAPCEA	227
o poezie care poate fi ultima	228
din mers	228
final	229
Unealta perfectă	230
NICOLAE COANDE	231
Arta singuraticului grangur	232
Nu m-au lăsat să conduc lumea	233
Frumusețe, ce departe ești tu	234
LETIȚIA ÎLEA	235
Primul telefon portabil	236
acum se vede	238
VALENTIN IACOB	239
Basm mahmur	240
Infinit lunecos	241
Ritmul cuantic al facerii lumii	241
Dragostea decapitează	243
RADU ANDRIESCU	245
Musca	246
Eselille	248

OVIDIU NIMIGEAN	251
eu unul aș prefera	252
țara lor	254
epitalam	255
DUMITRU CRUDU	257
*** [un gândac merge...]	258
*** [și tu ce credeai dimitrie...]	258
dimitrie	259
ce mai faci dimitrie	260
Fragment din poemul-carte <i>Eșarfe în cer</i>	261
Fragment din cartea-poem <i>La revedere, tată</i>	263
JUDITH MÉSZÁROS	269
*** [aici ne vom opri și cu noi]	270
*** [nimic mai important...]	270
*** [în toate părțile am strigat, dar vocea...]	271
*** [la 100 de grade latitudine nordică...]	271
CONSTANTIN ACOSMEI	273
Sonet	274
Va urma	275
seducătorul	275
pentru nimic în lume	276
ADELA GRECEANU	277
*** [Să te porți feminin, adică...]	278
*** [Eu am tapisat în verde...]	279
MIHAI IGNAT	281
Stress doi sau Ars poetica, dar fără final	282
*** [Părul tău pată de petrol]	283
*** [Durerea e o melodie]	283
*** [Pași în doi]	284
Despre fotograf	288

Activarea resurselor

ION CHICHERE

Născut la 11 decembrie 1954 în satul Fizeș, comuna Berzovia (Caraș-Severin), Ion Chichere a debutat publicistic în 1971, cu poezie, în revista „Orizont”, dar debutul editorial nu are loc decât în volumul colectiv *Argonauții* (Editura Facla, Timișoara, 1986). Primele volume personale le-a publicat după căderea comunismului, de-a lungul deceniului 9: *Șansa hârtiei* (Editura Semenicul, Reșița, 1993), *Aprilie negru* (Editura Hestia, Timișoara, 1994), *Viziuni* (Editura Amarcord, Timișoara, 1996), *Abisaliile* (Editura Marineasa, Timișoara, 1997). Poetul a încetat din viață în 13 septembrie 2004.

plouă mărunț/ plouă didactic/
soarele mic alburiu/ ca o linguriță de argint/
se scufundă/
în aburul norului/

la micul dejun/ în ziare/ s-au închis fabricile/
și rugina/ mănâncă fierul/ rămas afară/
până la noi dispoziții/

vom fi un popor/
a declarat parlamentarul/ la televizor/
vom fi un popor//

Pancarte

fumul furnalului – o hieroglifă nedezlegată/ și laptele
metalului curgând/ peste picioarele goale/

aici înnebunesc prematur/ predicând frumusețea/
într-un oraș/ cu biserica încercuită de laminoare/

un oraș cu umerii de fier vechi/ și epoletii
din foste pancarte/

un oras în gumari/ cu șapca trasă pe ochi/

de podul nituit/ țărani își leagă măgarii
și acordeonul orbului/ se tânguie/ sub funicular/

artificial strălucește soarele/
în petele de ulei/ de pe râu

între blocuri casetofoanele/

în stații de tramvai/

semințe negre/

lucioase/

aici fericirea încape/

într-un timbru/

Nylon

în gura aburită a canalului/ apune steaua/

în punga de nylon/ dinții diavolului/

cu măști asurzitoare/ se cascadează strada/

în epoca de tablă//

șobolanii roșii aleargă printre dughene/

în dimineața de hamburger/ în roua de sifon

minerii compun soarele/

pe culmile disperării/

trăiască târfele autentice/ ele m-au salvat
de la sinucidere// am traversat tranziția
cu fermoarul desfăcut// o seva puternică a unirii
prin limbă/ mi-a revelat/ limbajul politic/

noi/ aici/ acum/ acum/ acum/
și zoon politikon/ beat de extazul țărișoarei
de pe cearceaf/

la tv. nimeni nu comunică/ cu nimeni/
dar cu toții sunt de acord/
că așa nu se mai poate/

să demisioneze morcovii din ciorbă/
să demisioneze ciolanul/ din fasole/
să demisioneze sfinții/ din fresce/

dar directorii/ nu/
dar primarii/ nu/
dar prefecții/ nu/
dar senatorii/ nu/
dar miniștrii/ nu/

să demisioneze odată/ iarna aceasta/
să-și dea dracului demisia/
și să se legalizeze/
canabisul primăverii//

ION MONORAN

S-a născut la 18 ianuarie 1953, în Ciacova, județul Timiș. A debutat în presa literară în 1976 și, cu toate că este numărat de multe ori între poeții optzeciști, abia în anii '90 i-au fost publicate primele volume personale. A murit în 2 decembrie 1993, iar *Locus periucundus* (Editura Marineasa, Timișoara) a apărut în 1994, adunând poeme scrise între 1975 și 1989, într-o selecție realizată de autor. Și cel de-al doilea volum, *Ca un vagabond într-o flanelă roșie* (Editura Marineasa, Timișoara, 1996), a adunat poeme inedite datate între 1972 și 1979.

(Mă simt pătruns de o bucurie ciudată)

Mă simt pătruns de o bucurie ciudată
de fiecare dată când încarc gunoiul
în subsolul blocului la care maică-mea
de trei ani mătură și spală scările și geamurile.
Pentru c-o ajut
a promis că-mi va cumpăra
un costum din materialul cel mai bun.
Încarc tot felul de gunoaie
de la coji de cartofi și brazi de Crăciun
până la șobolani
pe care mai întâi îi amețesc
cu jeturi puternice de apă de la robinet.
Uneori am chiar prilejul
să stau de vorbă cu țiganii
în timp ce aceștia își vără mâinile până la coate
prin bidoane căutând resturi de pâine
și sticle neciobite.
Treaba asta oricum trebuie făcută de cineva
dar pun rămășag
că niciun redactor nu s-ar încumeta
să publice un text ca ăsta prin reviste
cu atât mai puțin ideologii
cu care odată și odată tot am să mă răfuiesc eu
să zicem încercându-i în bidoane ca pe șobolani
în timp ce stau de vorbă cu țiganii
sau cu mama
altfel nu se mai poate!

* * *

În toate poemele mele
sunt un băiat de șapte ani

care abia învață să taie pâinea
cu cuțitul

viața a pătruns în mine
odată cu versul

poemele mele sunt ochii lui
gălăgioase
și
albe

cenușa după ce am ucis poezia
civilizația
murdăria
singurătatea

în care va trebui și eu să dispar
altfel le-ar putea scrie
oricine.

Află despre mine că sunt necăsătorit, angajat al unei întreprinderi timișorene.
Deci nu sunt student ori vreun poet de patruzeci de ani tânără speranță a poeziei românești.
Cu toate astea m-am hotărât să-ți scriu pentru a ne da întâlnire într-una din serile următoare la cafeneaua „TAROM”.
Mă vei recunoaște ușor după plete și ceașca de cafea care îmi va tremura în mână de îndată ce mă vei privi puțin mai insistent.
O singură rugămintă aș avea: să nu care cumva să vii îmbrăcată cu vreuna din rochiile proletcultismului ori în vreo bluziță stil poezie patriotică contemporană
înflorată cu chipurile marilor voievozi ai neamului ori cu vreun sutien gen articol de pe prima pagină a câte unei reviste literare în care o personalitate septuagenară dă sfaturi tinerelor condeie cum se scrie o epopee națională.
Mi-ar face o nespasă plăcere dacă ai veni într-una din rochiile tale de fiecare zi
sau în pantaloni pentru că de fapt tu ai un trup robust și sănătos și cred că a cam sosit momentul să-ți schimbi puțin câte puțin concepțiile și să nu te mai bâlbâi prin câte-un poem în care Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul măcelăresc turcii în frunte cu Partidul.
Altfel să știi că îmi va fi sincer rușine să ies cu tine pe stradă sau să te prezint tinerilor poeți din generația mea care aici la Timișoara alcătuiesc unul din grupurile cele mai avangardiste din țară.

(Singurătatea m-a făcut mare)

Singurătatea m-a făcut mare
O simt în mine cum trece de adevăr
ca o umbră ce împodobește lumina
Nu știu dacă aș putea schimba Singurătatea
cu un arbor
El șuieră dacă trece vântul pe stânci
El e departe dacă nu înaintează pădurea.

(Am întâlnit o femeie)

Am întâlnit o femeie într-un orașel din Ardeal.
Peste sicriul bunicii ne-am aruncat ocheade.
Bunica mea în veșminte de gheață
în larma clopotelor retrăgându-se
ca o mierlă cu ochii de floarea-soarelui.
Jumătate veveriță, jumătate furnică
în urechile unei căprioare de ghips
i-am iubit gâtul lung și privirea
cu ochii mari
pe schiurile albastre ale picioarelor.
Eu

→

un șoarece cu blana de coajă de stejar
năpădită de larve și fluturi
Ea
floarea-soarelui sfâșiindu-și fața
înnegrită de însingurare.

(Când nu-ți mai rămâne altceva de făcut)

Când nu-ți mai rămâne altceva de făcut
aduni toate cuvintele care-ți vin pe limbă
și începi să vorbești despre libertate.
Atâta timp cât poemele despre libertate
rămân întotdeauna neterminate
nu-ți mai rămâne altceva de făcut
decât să continui ceea ce ai început
atât cât te țin puterile
fiind încredințat că după tine
se vor găsi alți și alți continuatori
care probabil că vor reuși să spună lucrurilor pe nume
mult mai răspicat decât ai făcut-o tu.

GHEORGHE IOVA

S-a născut în 1950, în satul Găgeni, comuna Săhăteni, județul Buzău. A participat și la Cenaclul Junimea, condus de Ovid S. Crohmăniceanu, unul dintre reperele formatoare ale optzecismului în proză, dar și la întâlnirile de la Universitas, instituția care a identificat direcțiile principale din ceea ce criticii au numit *generația '90*.

A fondat grupul *Noii*, alături de Mircea Nedelciu, Ioan Flora, Gheorghe Crăciun, Gheorghe Ene, Constantin Stan, Ioan Lăcustă, Emil Paraschivoiu și Sorin Preda, și a fost inclus, în 1983, în antologia *Desant 83*. Primul volum personal de poezie l-a publicat în 1992, *Texteiova* (Editura Cartea Românească, București), urmat de *1971. Ordinea în care el plânge* (Editura Cartea Românească, București, 1997), 1973. *Sintaxa libertății de a spune* (Editura Axa, Botoșani, 1998) și *Călare pe mușcătură* (Editura Paralela 45, Pitești, 1998). S-a stins în 29 iunie 2019.